

Motion till riksdagen 2005/06:Kr219

av **Johan Linander (c)**

Ny finansiering av public service

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en ny finansiering av public service-företagen.

Motivering

Under många år har vi i Sverige haft en avgiftsfinansiering av public service-företagen Sveriges Television, Sveriges Radio och Utbildningsradion. Historiskt har finansieringsformen, tv-licensen, varit möjlig att förklara genom att alla inte har tv och att det därför skulle vara mer rättvist att de som konsumerar public service också ska betala för den. Verkligheten har förändrats.

Tv-licensen har blivit en både föråldrad och orättvis avgift som får allt mindre acceptans bland landets befolkning.

Vad är en tv-apparat? Förr var svaret enkelt. En tv-apparat var en tv-apparat, men så är det inte längre. Det juridiska svaret är att en tv-apparat är en tv-mottagare som kan ta emot och förmedla rörliga bilder, t.ex. video med kanalväljare, dator med tv-kort, videokamera med kanalväljare, inspelningsbar dvd och digital-tv-mottagare. Men tekniken utvecklas snabbare än lagstiftningen. Det finns redan mp4-spelare och det skulle förvåna mig om det inte inom en snar framtid går att se på tv på mobiltelefonen. Vad gäller då för utbytesstudenten som har mobiltelefonen i fickan? Visst går det att hitta lagstiftning som reglerar detta, men det är helt klart att en lagstiftning som bygger på begreppet tv-mottagare kommer att bli allt svårare att tillämpa.

Sveriges Television har inte ensamrätt på tv längre, men ändå utgår lagstiftningen från att alla som har en tv vill se och betala för SVT. Förr var det enkelt. Alla som hade tv tittade på SVT, det fanns inte något annat att välja på. Ätminstone om man inte bodde i närheten av ett nordiskt grannland så att man kunde få in deras television. Vi lever i en ny annan värld. Många som bor i Sverige har inte ens ställt in SVT-kanalerna på sin tv. Ändå måste de betala för det som de inte vill se. Det kan knappast anses vara en rättvis avgift.

Fel! Okänt namn på

Fusket är mycket utbrett. I samtal med yngre människor med nybildade egna hushåll så är det inte ovanligt att jag möter förvåning över att jag betalar tv-licensen. ”Just det, du är ju politiker och vågar inte fuska, annars hade du säkert också sparat de 2 000 kronorna.” Avgiftsfinansieringen av public service-företagen har ett så svagt stöd bland befolkningen att den inte längre går att försvara.

Det ständiga argumentet för avgiftsfinansieringen är att public service inte ska vara en politiskt styrd statstelevision där verksamheten kan påverkas genom skattefinansierade anslag. Visst ska vi ha en fri och oberoende television, men varför skulle de anställda på public service-företagen låta sig påverkas av att få anslagen via skattsedeln i stället? Redan idag är det riksdagen som beslutar om tv-avgiftens storlek och skillnaden är knappast märkbar om riksdagen i stället skulle besluta om ett årligt anslag. Alternativ till skattefinansiering kan vara stiftelseform eller flerårsanslag. Det viktiga är att Sverige får en lagstiftning på området som går i takt med tiden.

Stockholm den 21 september 2005

Johan Linander (c)